

Οικογένεια Ζαρίφη

Περίληψη :

Οικογένεια Ελλήνων ομογενών εγκατεστημένη στην Κωνσταντινούπολη. Τα μέλη της αποτέλεσαν μετά το 1830 μία από τις σημαντικότερες οικογένειες της κοινωνικής και οικονομικής ελίτ της ελληνικής εμπορικής διασποράς, δραστηριοποιούμενη στον τομέα του εμπορίου και μετά τα μέσα του 19ου αιώνα στις χρηματοπιστωτικές εργασίες. Τα μέλη της οικογένειας, με αφετηρία την Κωνσταντινούπολη, θα εγκατασταθούν στα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα της περιόδου (Μασσαλία, Λονδίνο, Οδησός), διατηρώντας πάντα επαφές με την Κωνσταντινούπολη, ενώ θα συνδεθούν μέσω επιχειρηματικών και κοινωνικών δεσμών με ισχυρές οικογένειες της ελληνικής διασποράς.

Τόπος και Χρόνος Γέννησης

Η δράση της οικογένειας μαρτυρείται από τα τέλη του 18ου αι.

Κύρια Ιδιότητα

Έμποροι, τραπεζίτες, πλοιοκτήτες

1. Η οικογένεια

Η οικογένεια Ζαρίφη εμφανίζεται πρώτη φορά στα τέλη του 18ου αιώνα στην περιοχή του Βοσπόρου. Ο γενάρχης της οικογένειας, ο Ιωάννης Ζαρίφης, δραστηριοποιούνταν την περίοδο αυτή στο εμπόριο κρασιού, το οποίο παρήγε από τα ιδιόκτητα κτήματά του. Ο Ιωάννης Ζαρίφης παντρεύτηκε την Ταρσώ Καπλάνογλου, κόρη του Ιορδάνη Καπλάνογλου, γνωστού εμπόρου διαμαντιών, και απέκτησε επτά παιδιά: τον Γεώργιο (1806-1884), τον Μιχαήλ (1809-1891), τον Πέτρο (1810-;), τον Αλέξανδρο (1812-;., Οδησός), τον Ιορδάνη ([Καϊσάρεια](#) Μ. Ασίας, 1815-;), τη Σουλτάνα και τον Νικόλαο (1820-1895, [Κωνσταντινούπολη](#)).¹

2. Εγκατάσταση στην Οδησό

Ο Ιωάννης Ζαρίφης υποχρεώθηκε λίγο πριν από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, το 1820, λόγω των σχέσεών του με τη [Φιλική Εταιρεία](#), να εγκαταλείψει την Κωνσταντινούπολη και να μεταβεί με την οικογένειά του στη Ρωσία, συγκεκριμένα στην [Οδησό](#), όπου και παρέμεινε μέχρι την υπογραφή της συνθήκης της Αδριανούπολης (1829), που επέτρεψε την επιστροφή στην οθωμανική πρωτεύουσα σε όσους το επιθυμούσαν.² Στην Οδησό, ο γιος του Ιωάννη Ζαρίφη Γεώργιος θα μαθητεύσει στο φημισμένο Lycée Richelieu.³

Η άφιξη του Καποδίστρια στην Ελλάδα ωθεί την οικογένεια να φύγει από την Κωνσταντινούπολη και να μετακινηθεί στο Ναύπλιο, όπου ο Γεώργιος Ζαρίφης, ο μεγαλύτερος γιος της οικογένειας, διορίζεται έφορος Καρύταινας.⁴ Η απογοήτευση της οικογένειας λόγω των δύσκολων συνθηκών στην Ελλάδα καθώς και η δολοφονία του Καποδίστρια λίγο αργότερα (1832) αναγκάζουν την οικογένεια Ζαρίφη να επιστρέψει στην Κωνσταντινούπολη, όπου και θα εγκατασταθεί μόνιμα.

3. Επιστροφή στην Κωνσταντινούπολη: επιχειρηματικές δραστηριότητες και δίκτυο της οικογένειας

Με αφετηρία την οθωμανική πρωτεύουσα, η οικογένεια Ζαρίφη θα ξεκινήσει την ενασχόλησή της με τις εμπορικές επιχειρήσεις. Ο Γεώργιος Ζαρίφης, επιστρέφοντας στην Κωνσταντινούπολη, εργάστηκε στο κατάστημα του Δημητρίου Ζαφειρόπουλου, το οποίο ασχολούνταν με το [εμπόριο σιτηρών και αλεύρων από τη Ρουμανία](#).⁵ Το 1840 ο Γεώργιος Ζαρίφης και ο Δημήτριος Ζαφειρόπουλος ίδρυσαν κατάστημα με την επωνυμία «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος».⁶ Η σχέση των δύο οικογενειών και κυρίως η θέση του Γεωργίου Ζαρίφη ενισχύθηκαν από το γάμο του με την κόρη του αφεντικού του, την Ελένη Ζαφειροπούλου. Ο Γεώργιος Ζαρίφης και η Ελένη Ζαφειροπούλου απέκτησαν πέντε παιδιά, τον Λεωνίδα (1839), τον Περικλή (1844), τη Σοφία (1848), την Τερέζα (1860) και τον Στέφανο (1863).⁷

Οικογένεια Ζαρίφη

3.1. Δικτύωση οικογένειας Ζαρίφη: Λονδίνο, Μασσαλία, Κωνσταντινούπολη, Οδησός

Οι εμπορικές δραστηριότητες του Γεωργίου Ζαρίφη δίνουν ώθηση στα νεότερα μέλη της οικογένειας να εγκατασταθούν σε ορισμένα από τα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα του 19ου αιώνα (Μασσαλία, Λονδίνο, Οδησός). Η πρακτική αυτή ήταν συνήθης το 19ο αιώνα αφού διευκόλυνε τις εμπορικές συναλλαγές και μείωνε το κόστος συναλλαγής που θα απαιτούσε ο διορισμός ξένων αντιπροσώπων.

Λίγο μετά την επιστροφή στην Κωνσταντινούπολη, ο τέταρτος κατά σειρά υιός της οικογένειας Ζαρίφη, ο Αλέξανδρος, μετακινείται στην Οδησό, όπου και ιδρύει κατάστημα εμπορίου σιτηρών, όπως αποδεικνύεται από αναφορές της περιόδου 1833-1860.⁸ Οι αναφορές αυτές παρουσιάζουν την επιχείρηση ως μία από τις πέντε σημαντικότερες ελληνικές επιχειρήσεις της Οδησού και όγδοη όσον αφορά την αξία των περιουσιακών στοιχείων της σε σχέση με τους άλλους ελληνικούς εμπορικούς οίκους της πόλης (93.012 ρούβλια).⁹

Ο Μιχαήλ Ζαρίφης, δεύτερος κατά σειρά υιός του Ιωάννη Ζαρίφη, εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο και ασχολήθηκε με το εμπόριο και τις τραπεζικές εργασίες.¹⁰ Παντρεύτηκε τη Φανή Κεσίσογλου (γεννημένη στη Σμύρνη το 1837) και απέκτησε τέσσερα παιδιά. Η οικονομική και κοινωνική άνοδος του Μιχαήλ Ζαρίφη διαφαίνεται από τις ισχυρές διασυνδέσεις που απέκτησε με μέλη των ισχυρών εμπορικών οικογενειών [Ράλλη](#), [Ροδοκανάκη](#) και Βλαστού, μέσω της σύναψης γάμων των παιδιών του.

Ήδη από το 1830 εμφανίζεται στη Μασσαλία κλάδος της οικογένειας Ζαρίφη, που ενισχύθηκε με την έλευση του υιού του Γεωργίου Ζαρίφη Περικλή, που αργότερα ίδρυσε το κατάστημα «Ζαρίφης και υιοί» και παντρεύτηκε τη Φανή Ροδοκανάκη, κόρη του Θεοδώρου Ροδοκανάκη της Μασσαλίας.¹¹ Η επιχείρηση απέκτησε δεσμούς και με τους επιχειρηματικούς κύκλους της Ρουμανίας χάρη στο γάμο της κόρης του Γεωργίου Ζαρίφη με τον [Οδυσσέα Νεγρεπόντη](#), έμπορο και εφοπλιστή του Βουκουρεστίου.¹²

Πυρήνας και πιο επιτυχημένος κλάδος της οικογενειακής και επιχειρηματικής οργάνωσης των Ζαρίφιδων εξακολουθούσε να είναι η Κωνσταντινούπολη. Ο [Γεώργιος Ζαρίφης](#), ο μεγαλύτερος γιος της οικογένειας Ζαρίφη, εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Κωνσταντινούπολη, διατηρούσε στενούς δεσμούς με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας και δραστηριοποιήθηκε στον τομέα του σιτεμπορίου και αργότερα των τραπεζικών εργασιών, εκμεταλλευόμενος τις οικονομικές και κοινωνικές διασυνδέσεις των συγγενών του στη Ρωσία και τη Δυτική Ευρώπη.

3.2. Η επιχείρηση «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος»: δραστηριότητες και οργάνωση

Η επιχείρηση «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος» αρχικά ασχολήθηκε με το σιτεμπόριο με τις δυτικές ακτές της Μαύρης Θάλασσας, χωρίς όμως να περιοριστεί σε αυτές, αφού μετά το 1860 η επιχείρηση επεξέτεινε τις δραστηριότητες στις τραπεζικές εργασίες. Μετά το θάνατο του Δημητρίου Ζαφειρόπουλου το 1860, τη διοίκηση του καταστήματος την αναλαμβάνει ο Γεώργιος Ζαρίφης, ενώ τη θέση του Ζαφειρόπουλου πρέπει να την πήρε ο υιός του Γεώργιος Ζαφειρόπουλος.

Μετά τον Κριμαϊκό πόλεμο ο Γεώργιος Ζαρίφης άρχισε να αναμειγνύεται ενεργά στις τραπεζικές εργασίες της οθωμανικής πρωτεύουσας σχετικά με την ίδρυση της Κεντρικής Τράπεζας και συμμετείχε στην ίδρυση πολλών τραπεζικών καταστημάτων, τόσο στην Οθωμανική Αυτοκρατορία (Γενική Εταιρεία Οθωμανικού Κράτους, Τράπεζα Κωνσταντινούπολης, Οθωμανική Εμπορική Εταιρεία, Αυστροτουρκική Πίστη) όσο και στην Ελλάδα (Γενική Πιστωτική, Τράπεζα Βιομηχανικής Πίστωσης), καθώς και στην ίδρυση ανώνυμων εταιρειών (ίδρυση της Εταιρείας Τροχιοδρόμων «Ποντοπόρεια», Γενική Εταιρεία του δι' Αερίου Φωτισμού και Θερμάνσεως του Βουκουρεστίου, Οθωμανική Εταιρεία Μεταλλευμάτων, μονοπώλιο καπνού).¹³ Μια από τις καθοριστικές δραστηριότητες της επιχείρησης «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος» ήταν η εμπλοκή της στο ζήτημα του Οθωμανικού Χρέους, ως εκπροσώπου των τραπεζών του Γαλατά.¹⁴

Ο όμιλος των τραπεζών του Γαλατά, μια νέα επιχειρηματική τάξη τραπεζιτών, τα κεφάλαια των οποίων προέρχονταν από το

Οικογένεια Ζαρίφη

εμπόριο, συγκεντρώθηκαν γύρω από τον οθωμανικό δανεισμό με τη μορφή βραχυπρόθεσμων δανείων.¹⁵ Η οριστική παύση των πληρωμών του οθωμανικού χρέους (6 Οκτωβρίου 1875) ενεργοποίησε τη συμμετοχή των τραπεζιτών στη διευθέτηση, με πρωταγωνιστή τον Γεώργιο Ζαρίφη.¹⁶ Το κατάστημα «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», έπειτα από την υποβολή τριών προτάσεων, κατέληξε στην τελική σύμβαση (22 Νοεμβρίου 1879).¹⁷ Η τελική επίλυση επήλθε πάντως και απέδωσε στον Γεώργιο Ζαρίφη το Μπελέντ Ρουζ, ένα κτήμα στη Μεσοποταμία, το οποίο αργότερα το εκμεταλλευόταν ο γιος του Λεωνίδα.¹⁸

4. Κοινωνική θέση της οικογένειας

Η κοινωνική θέση της οικογένειας Ζαρίφη, στηριζόμενη σε μια ισχυρή οικονομική βάση τόσο στην Κωνσταντινούπολη όσο και στα άλλα εμπορικά κέντρα, αντανακλάται σε δύο πεδία: στη συμμετοχή των διαφόρων κλάδων της οικογένειας, ιδιαίτερα της Κωνσταντινούπολης, στη δημόσια ζωή της πόλης όπου ήταν εγκατεστημένη, και στους κοινωνικούς δεσμούς και σχέσεις που ανέπτυξε με την κοινωνική και επιχειρηματική ελίτ των πόλεων όπου βρίσκονταν τα μέλη της.

Όσον αφορά τους κλάδους της οικογένειας στο Λονδίνο και τη Μασσαλία, οι πληροφορίες για την κοινωνική ζωή τους είναι ιδιαίτερα περιορισμένες. Παρά ταύτα, οι κοινωνικές δικτύώσεις τους αντανακλώνται στη γαμήλια πρακτική που ακολούθησαν, δημιουργώντας συγγενικές σχέσεις με οικογένειες όπως οι οικογένειες Ράλλη και Ροδοκανάκη, ο κλάδος του Λονδίνου, και Ροδοκανάκη και Σκυλίτση, ο κλάδος της Μασσαλίας.¹⁹ Η γαμήλια αυτή πρακτική προϋπέθετε την ισότιμη κοινωνική και οικονομική προέλευση των δύο οικογενειών που επρόκειτο να συνδεθούν.

Στην περίπτωση των κλάδων της οικογένειας Ζαρίφη στην Κωνσταντινούπολη και τη Νότια Ρωσία οι πληροφορίες μας είναι πλουσιότερες. Ο Αλέξανδρος Ζαρίφης, εγκατεστημένος στην Οδησό, παρουσιάζεται ως ένας από τους πέντε πιο επιτυχημένους επιχειρηματίες, αλλά και ως ένας από τους οκτώ πιο πλούσιους. Αν και οι πληροφορίες σχετικά με τη συμμετοχή του στην κοινωνική οργάνωση δεν είναι επαρκείς, η παρουσία του στο πολεοδομικό συμβούλιο της πόλης επιβεβαιώνει τις παραπάνω υποθέσεις.

Τέλος, στην περίπτωση του Γεωργίου Ζαρίφη, η υψηλή κοινωνική του θέση επιβεβαιώνεται τόσο από τη συμμετοχή του σε πολυάριθμες κοινοτικές οργανώσεις, εκπαιδευτικά, κοινωφελή και φιλανθρωπικά ιδρύματα όσο και από τη χρηματοδότησή τους. Συμμετείχε κατά τα 9/10 στην ανέγερση της [Μεγάλης του Γένους Σχολής](#) στο [Φανάρι](#).²⁰ Ίδρυσε σχολεία τόσο στη Φιλιππούπολη (Ζαρίφεια διδασκαλεία) όσο και στα [Θεραπεία](#), ενώ συνέβαλε και στην ενίσχυση πολλών φιλανθρωπικών καταστημάτων, όπως η [Θεολογική Σχολή](#), η Ιερατική Σχολή, η Εμπορική Σχολή, τα Εκπαιδευτήρια στο [Γαλατά](#) και το [Πέρα](#), ενώ υπήρξε παράλληλα πρόεδρος και ευεργέτης πολλών φιλανθρωπικών καταστημάτων.²¹ Σημαντική ένδειξη της κοινωνικής του θέσης αποτελεί η συμμετοχή του σε αρκετούς [αθλητικούς](#) και συλλογικούς φορείς της κοινωνικής ελίτ της πόλης με περιορισμένη πρόσβαση στο κοινό (Όμιλος Ιστιοπλοΐας, Όμιλος Αντισφαίρισης, Κυνηγετικός Όμιλος).

Η θέση του ως επικεφαλής των [τραπεζιτών](#) του Γαλατά και οι στενές κοινωνικές σχέσεις με Ευρωπαίους προξένους, Οθωμανούς αξιωματούχους, αλλά και ακόμα και με τον Σουλτάνο μαρτυρούν την κοινωνική και πολιτική του επιρροή. Ο θάνατός του στις 27 Μαρτίου 1884 προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση και πολλά από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας διέκοψαν τα μαθήματά τους προς τιμήν του. Την ίδια μέρα η εφημερίδα της Κωνσταντινούπολης *Νεολόγος* γράφει: «και τούτω κηδευθείς θάπτεται σήμερον υπό της ευγενούς αυτού οικογενείας ο μέγας φιλάνθρωπος επί του τάφου του οποίου μία μόνη καθ' ημάς αρμόδια υπάρχει επιγραφή: Γεωργίω τω Ζαρίφη. Η βαρυπενθούσα μήτηρ ευποιία και η ευγνωμοσύνη απορφανίζομένη».²²

1. Sturdza, D.-M., *Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople* (Paris 1983), σελ. 152.

Οικογένεια Ζαρίφη

2. Ζαρίφης, Γ., *Οι αναμνήσεις μου, ένας κόσμος που έφυγε. Κωνσταντινούπολη, 1800-1920* (Αθήνα 2002), σελ. 41-42.
3. Sturdza, D.-M., *Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople* (Paris 1983), σελ. 152.
4. Μοσχόπουλος, Θ., «Ζαρίφης Γεώργιος», *Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια ΙΑ'* (Αθήνα 1929), σελ. 915.
5. Ζαρίφης, Γ., *Οι αναμνήσεις μου, ένας κόσμος που έφυγε. Κωνσταντινούπολη, 1800-1920* (Αθήνα 2002), σελ. 54.
6. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 11.
7. Sturdza, D.-M., *Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople* (Paris 1983), σελ. 152-153.
8. Καρδάσης, Β., *Έλληνες ομογενείς της Μαύρης Θάλασσας, 1774-1861* (Αθήνα 1998), σελ. 206, πίνακας 7.4.
9. Καρδάσης, Β., *Έλληνες ομογενείς της Μαύρης Θάλασσας, 1774-1861* (Αθήνα 1998), σελ. 224, πίνακας 7.8.
10. Sturdza, D.-M., *Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople* (Paris 1983), σελ. 153.
11. Καρδάσης, Β., *Έλληνες ομογενείς της Μαύρης Θάλασσας, 1774-1861* (Αθήνα 1998), σελ. 218-219.
12. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 13.
13. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 33-35, 39.
14. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 33-35, 39.
15. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 14.
16. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 59.
17. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 97.
18. Εξερχτζόγλου, Χ., *Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη: «Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος», 1871-1881* (Αθήνα 1989), σελ. 104, και Μοσχόπουλος, Θ., «Ζαρίφης Γεώργιος», *Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια ΙΑ'* (Αθήνα 1929), σελ. 915.
19. Sturdza, D.-M., *Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople* (Paris 1983), σελ. 153.
20. Μοσχόπουλος, Θ., «Ζαρίφης Γεώργιος», *Μεγάλη Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια ΙΑ'* (Αθήνα 1929), σελ. 915.
21. «Τα κατά τον θάνατο και την κηδεία του Γεώργιου Ζαρίφη» εκ του Νεολόγου (Κωνσταντινούπολη 1884), σελ. 51, 85-87.
22. «Τα κατά τον θάνατο και την κηδεία του Γεώργιου Ζαρίφη» εκ του Νεολόγου (Κωνσταντινούπολη 1884), σελ. 7.

Οικογένεια Ζαρίφη

Βιβλιογραφία :

	Εξερτζόγλου Χ. , <i>Εθνική Ταυτότητα στην Κωνσταντινούπολη τον 19ο αι. Ο Ελληνικός Φιλολογικός Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως 1861-1912</i> , Αθήνα 1996
	Sturdza M.-D. , <i>Dictionnaire historique et généalogique des grandes familles de Grèce, d'Albanie et de Constantinople</i> , Paris 1983
	Dakin Douglas , <i>Η ενοποίηση της Ελλάδας 1770-1923</i> , 3, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα 1989
	Καρδάσης Β. , <i>Έλληνες ομογενείς στη νότια Ρωσία 1775-1861</i> , Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1998
	Εξερτζόγλου Χ. , <i>Προσαρμοστικότητα και πολιτική των ομογενειακών κεφαλαίων. Έλληνες τραπεζίτες στην Κωνσταντινούπολη. Το κατάστημα Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος 1871-1881</i> , Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας Ελλάδος, Αθήνα 1989
	Exertzoglou H. , <i>Greek Banking in Constantinople 1850-1881</i> , Ph.D. thesis University of London 1986

Πηγές

«Τα κατά τον θάνατο και την κηδεία του Γεωργίου Ζαρίφη» εκ του Νεολόγου (Κωνσταντινούπολη 1884).

Ζαρίφης, Γεώργιος, *Οι αναμνήσεις μου, ένας κόσμος που έφυγε. Κωνσταντινούπολη, 1800-1920* (Αθήνα 2002).

Χρονολόγιο

Χρονολόγιο του Γεωργίου Ζαρίφη

1808: Γέννηση Γεωργίου Ζαρίφη

1821: Εγκατάσταση στην Οδησό. Εκπαίδευση στο Lycée Richelieu

1829: Επιστροφή από τη Ρωσία

1838: Γάμος Γεωργίου Ζαρίφη και Ελένης Ζαφειροπούλου

1839: Γέννηση του Λεωνίδα Ζαρίφη

1840: Ίδρυση του καταστήματος «Ζαρίφης Ζαφειρόπουλος»

1844: Γέννηση του Περικλή Ζαρίφη

1848: Γέννηση της Σοφίας Ζαρίφη

1856: Ανάληψη πρώτων τραπεζικών εργασιών

Οικογένεια Ζαρίφη

1860: Θάνατος Δημητρίου Ζαφειρόπουλου. Γέννηση Τερέζας Ζαρίφη

1863: Γέννηση Στέφανου Ζαρίφη

1864: Έναρξη εργασιών καταστήματος με την Εθνική Τράπεζα

1875: Παύση πληρωμών Οθωμανικού Χρέους

1877: Ρωσοτουρκικός Πόλεμος

1879: Πρώτο σχέδιο Γεωργίου Ζαρίφη για το Οθωμανικό Χρέος

1879: Σύμβαση με βάση την τρίτη πρόταση του Γεωργίου Ζαρίφη

1881: Λύση του Οθωμανικού Χρέους

1884: Θάνατος Γεωργίου Ζαρίφη

Βοηθ. Κατάλογοι

Στοιχεία για μέλη των κλάδων της οικογένειας Ζαρίφη

I.

Ιωάννης Ζαρίφης, γενάρχης της οικογένειας.

Ταρσώ Καπλάνογλου, σύζυγος Ιωάννη Ζαρίφη, γεννήθηκε στην Καισάρεια της Μικράς Ασίας.

Γεώργιος Ζαρίφης (1808-1884), υιός Ιωάννη, τραπεζίτης, γεννήθηκε και πέθανε στην Κωνσταντινούπολη.

Ιορδάνης Ζαρίφης (1815), υιός Ιωάννη, γεννήθηκε στη Μικρά Ασία.

Αλέξανδρος Ζαρίφης (1812), υιός Ιωάννη, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στην Οδησό.

Πέτρος Ζαρίφης (1810), υιός Ιωάννη, παντρεύτηκε την Αιμιλία Βούρου, κόρη του Δημήτρη Βούρου.

Μιχαήλ Ζαρίφης (1809-1891), υιός Ιωάννη, τραπεζίτης, πέθανε στο Λονδίνο. Παντρεύτηκε τη Φανή Κεσίσογλου, γεννηθείσα στη Σμύρνη το 1837.

Νικόλαος Ζαρίφης (1820-1895), υιός Ιωάννη, διετέλεσε αντιπρόεδρος του "Comptoir d'Escompte".

Σουλτάνα Ζαρίφη, κόρη του Ιωάννη, παντρεύτηκε τον Γεώργιο Σημηριώτη (Τσεσμέ Μικράς Ασίας).

II.

Γεώργιος Ζαρίφης

Ελένη Ζαφειροπούλου, σύζυγος Γεωργίου Ζαρίφη, κόρη Δημητρίου Ζαφειρόπουλου, εμπόρου σιτηρών και τραπεζίτη.

Λεωνίδας Ζαρίφης (1839-1923), υιός Γεωργίου, τραπεζίτης. Γεννήθηκε και πέθανε στην Κωνσταντινούπολη. Παντρεύτηκε τη Φρόσω Νικολοπούλου.

Οικογένεια Ζαρίφη

Περικλής Ζαρίφης (1844-1927), υιός Γεωργίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στη Μασσαλία, παντρεύτηκε τη Φανή, κόρη του Θεοδώρου Ροδοκανάκη και της Κλεοπάτρας Ζιζίνια.

Σοφία Ζαρίφη (1848-1923), κόρη του Γεωργίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στο Παρίσι. Παντρεύτηκε τον Οδυσσέα Νεγροπόντη.

Τερέζα Ζαρίφη (1860-1919), κόρη του Γεωργίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Παντρεύτηκε τον Αντώνιο Βλαστό.

Στέφανος Ζαρίφης (1863-1894), υιός Γεωργίου, γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη και πέθανε στο Μόντε Κάρλο. Παντρεύτηκε τη Μαρίκα Αναγνωστάκη.